

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Gminy Ł. – „H.(...)” Jednostka Budżetowa w Ł.
przeciwko M. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2010 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 20 sierpnia 2009 r., sygn. akt X Ga (...)

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. przyznaje radcy prawnemu T. K. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Ł. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł powiększoną o 22% podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.**

Uzasadnienie

W wyroku z dnia 20 sierpnia 2009 r. Sąd Okręgowy zasądził (w pkt 2) od pozwanego M. P. kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym. Rozstrzygnięcie o kosztach zostało szerzej umotywowane w końcowym fragmencie uzasadnienia wyroku. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że na koszty procesu strony powodowej składają się jedynie koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika, ponadto samo zwolnienie strony pozwanej od kosztów sądowych nie zwalnia tej strony z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

W zażaleniu obejmującym rozstrzygnięcie o kosztach pozwany wnosił o jego zmianę i nieobciążenie pozwanego kosztami procesu, ponieważ zachodzą podane w zażaleniu – okoliczności uzasadniające bliżej zastosowanie art.102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie Sąd Apelacyjny stwierdził, że zwolnienie strony od kosztów sądowych w całości (postanowienie z dnia 30 marca 2009 r.) nie zwalnia jej od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi procesowemu (art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 157, poz. 1398 ze zm.). Postanowienie z dnia 30 marca 2009 r. zostało zatem wzięte pod uwagę przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania apelacyjnego, zawartym w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 sierpnia 2009 r. Ponadto z treści uzasadnienia zażalenia wynika, że pozwany osiąga jednak pewne dochody chociaż w sposób nieregularny. W tej sytuacji nie było podstaw do uznania, że w rozpoznawanej sprawie istniał szczególnie uzasadniony wypadek zastosowania art. 102 k.p.c. Należało zatem oddalić zażalenie pozwanego jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁸ k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.).